

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 31 grudnia 2013 r.

Poz. 3784

UCHWAŁA NR XXXII/325/2013 RADY MIASTA LUBAWA

z dnia 18 grudnia 2013 r.

w sprawie nadania nazwy nowo wydzielonym ulicom oraz drodze wewnętrznej na terenie miasta Lubawa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U.2013.594 z późn. zm.) oraz art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz.U.2013.260 z późn. zm.) Rada Miasta Lubawa uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwy nowo wydzielonym ulicom:

- 1) „**Księcia Surwabuno**” położonej na działce 45/9 w obrębie nr 5 miasta Lubawa.
- 2) „**Biskupa Chrystiana**” położonej na działce 44/11 w obrębie nr 5 miasta Lubawa.

§ 2. Szczegółową lokalizację ulic opisanych w § 1 ilustruje mapa ewidencji gruntów, stanowiąca załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. Nadać drodze wewnętrznej będącej własnością osób fizycznych nazwę ulicy **Jodłowej**, oznaczonej w ewidencji gruntów miasta Lubawa w obrębie nr 5 nr 44/31 i nr 43/2.

§ 4. Szczegółową lokalizację drogi opisanej w § 3 ilustruje mapa ewidencji gruntów, stanowiąca załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Lubawa.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Przewodniczący Rady
Bolesław Zawadzki

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr XXXII/325/2013
Rady Miasta Lubawa
z dnia 18 grudnia 2013 r. [Zalacznik1.jpg](#)

Załącznik Nr 2
do Uchwały Nr XXXII/325/2013
Rady Miasta Lubawa
z dnia 18 grudnia 2013 r. [Zalacznik2.jpg](#)

Uzasadnienie

Nazewnictwo następujących ulic: ulicy Księcia Surwabuno, ulicy Biskupa Chrystiana oraz ulicy Jodłowej - Rada Miasta Lubawa wywodzi z tradycji i historii ziemi lubawskiej oraz nawiązuje nim do opisu i grafiki herbu miasta stanowiących Załącznik Nr 2 do Statutu Miasta Lubawa przyjętego Uchwałą Nr XXVII/283/2013 Rady Miasta Lubawa z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Statutu Miasta Lubawa (Dz. Urz. Woj. Warm. - Maz. z 2013 r., poz. 2397).

Ulica Lipowa, przy której zlokalizowane są nowe ulice, prowadzi do Sanktuarium Maryjnego w Lipach. Kult Matki Boskiej Lipskiej sięga czasów początków Lubawy. Wtedy lubawski gród i jego okolice zamieszkiwały plemiona Prusów, a teren porastały gęste lasy mieszane z przewagą lasu lipowego. Przydomek Matki Boskiej Lipskiej nie jest więc przypadkowy. Nieprzypadkowo w herbie Lubawy – obok lipy - pojawia się też jodła świadcząca o różnorodności flory.

Na początku XIII wieku ziemia lubawska należała do nobila pruskiego z plemienia Sasinów Surwabuno - pana Lubawy i okolic rezydującego w grodzisku lubawskim. Ze względu na duży obszar jego wpływów przysługiwał mu tradycyjny tytuł pruski „rikijs”, od łacińskiego „dux”, czyli wódz).

W czasach panowania Surwabuno - dzięki jego politycznym umiejętnościom - Lubawa przeszła w możliwie łagodny sposób na chrześcijaństwo. Na początku XIII wieku pierwszoplanową sprawą w polityce sąsiadującego z ziemią lubawską księcia mazowieckiego Konrada stało się zagadnienie pruskie. Cała północno-wschodnia granica Mazowsza stykała się z ziemiami Prusów, w tym z ziemią lubawską. Główna walka toczyła się wówczas o opanowanie tych terenów, na które Mazowszanie, mimo oporu Sasinów, wdzierali się coraz bardziej. Surwabuno wierzył, że przyjęcie chrześcijaństwa przyczyni się do zaprzestania łupieżczych najazdów chrześcijańskiego księcia Konrada.

Okolo roku 1214 po przyjęciu chrztu przez Surwabuno – pana ziemi lubawskiej oraz Warpoda - pana lansanii, obydwaj udali się wraz z biskupem Chrystianem w 1215 roku do Rzymu, gdzie papież Innocenty III nadał im chrześcijańskie imiona Paweł (Surwabuno) i Filip (Warpoda). Ochrzczony Surwabuno - Paweł ustrzegł się przed zawładnięciem ziemi lubawskiej przez Konrada Mazowieckiego. Zapewne za radą Chrystiana, który nie był zainteresowany ingerencją osób postronnych, skorzystał z wybiegu często stosowanego w średniowieczu. Oddał siebie i swoją ziemię pod opiekę kościołowi, a konkretnie Chrystianowi, uzyskując w zamian nietykalność swoich posiadłości. Darowiznę powyższą potwierdził papież Innocenty III dokumentem z 18 lutego 1216 roku.

W uznaniu zasług i sukcesów chrystianizacyjnych papież mianował Chrystiana biskupem Prus i powierzył mu ziemię lubawską jako lenno. W rezultacie Surwabuno i współwłaściciele (consortes) nadal dzierżyli swoją ziemię. Oddanie ziemi lubawskiej pod opiekę biskupa Chrystiana - poza osłabieniem wpływów księcia Konrada - uniemożliwiło również w przyszłości oddanie Lubawy pod bezpośrednie panowanie Krzyżaków. Spór o te ziemie trwał długo. Lubawa za sprawą przychylnego Krzyżakom Kościoła, a co za tym idzie biskupów, długi czas pozostawała pod wpływem i w granicach Państwa Krzyżackiego. Ważne jest jednak to, że praktycznie poza okresem sporów przypadającym na lata około 1233-40 pomiędzy Konradem Mazowieckim i jego synami, a Krzyżakami, miasto nigdy nie było w bezpośrednim władaniu zakonu.

Dążąc do upamiętnienia prapoczątku Lubawy i ziemi lubawskiej z czasów najdawniejszego udokumentowanego okresu historycznego oraz uwzględniając jej wielowiekową tradycję, w tym wzór pochodzącej z XIV wieku miejskiej pieczęci stanowiący pierwowzór obecnego herbu miasta, a także mając na uwadze przypadającą na rok 2016 rocznicę 800-lecia obchodów chrystianizacji tych terenów, Rada Miasta przyjmuje wymienione nazwy ulic w brzmieniu przytoczonym w uchwale.